

Bước Chân Âm Thầm

Thương Anh em vẫn đợi chờ

Nhớ Anh Mặt Lê. Hoen Mờ Anh hay ?

Tình Min`h xin chờ đợi Thay

Để Câu Yêu Chẳng Lung Lay Nào Nùng "

Nga ngồi đọc lại lá thư mà nàng đã viết vào tối hôm qua , tính là sẽ đi bỏ thư vào sáng nay nhưng buồn tình sao nàng lại lưu luyến và muốn đọc thêm lần nữa...Rồi như chợt nhớ thêm điều gì đó ..Nga vội lấy cây viết và ghi ngay phần tái bút bốn câu thơ mà trong đó cả tâm trạng thương nhớ dành trọn về Long nơi phương trời xa xăm nào ấy

---xxx---

Huyt huyt ..Tiếng xe máy mỗi lúc' tiếng gần hơn ...Nga bi'et là Long đó nên nàng vờ nép mình vào một góc ...Đợi cho xe Long tắt máy và hướng về ba*ng ghế điểm hẹn mà chàng và nàng thường đến " Hù "

" Trời ơi anh này , tính làm anh giât mình *. ai dè anh làm em giât mình lại t`hi đúng hơn ..Thật là Vô Quýt Dày có Móng Tay NHọn mà " Giọng Nga hoảng hốt kêu lên

" hihhihi anh Biết là em sẽ nup' đầu đây mà, Em có biết là sao anh đến trễ không nè ? " Long vụt hỏi " Ai mà biết đầu , Lỡ giữa đường anh bị cô nào bắt cóc rồi quên em thì sao " Giọng lí lắc của Nga cất lên

" Không fải đâu , anh quên khuấy đi là hôm nay có hẹn với mấy người đến coi mua xe đó nên anh mới đến trễ đó ...Tuần sau họ lại nhà chồng tiền và lấy chiếc xe này đó em à "

" Vậy hả Rồi chừng nào người ta dọn vô nhà anh "

Chắc khoảng cuối th'ang gì đó em à, chắc đợi gia đìn'h anh đi rồi mới dọn vào đó ...V`i là chỗ quen bi'et nên họ dễ dãi cho đó em " Long tâm sự

"Vậy là anh vui rồi còn gì nữa nè, Em nghe nói bên Mỹ người ta sống rất là sung sướng đó phải không anh " Nga hồn nhiên hỏi nhỏ

"Th`i cũng tùy thôi em à , ai làm nhiều thì hưởng nhiều thôi em " Long phì cười Thật vậy...Ở Mỹ không như ba má Long nghĩ ...Sau khi nhận được hộ chiếu và giấy tờ thủ tục. sơ vấn.. Ông Bà Ddat dường như vui vẻ ra...Hồ sơ bảo lãnh của gia đìn'h ông đến mãi hôm nay mới được lúc. ra...Vậy là Thăng Long , Con Thuý sắp được nở mặt cùng chúng bạn rồi đó bà à " Câu nói này mà Long nghe như nhàm chán vì mỗi khi vui là ba chan`g thường đem ra bàn luận cùng má chan`g .

" Vậy anh nghĩ sao , Anh có ý định trở về thăm em và con không ? " Câu hỏi của Nga đã đánh thức những dòng suy nghĩ của Long tự nãy giờ " em nói cái gì em lặp lại anh nghe ? anh về thăm em và thăm con ? em nói vậy là có ý nghĩa gì ? chẳng lẽ em? Câu nói đứt quãng của Long tỏ lên một sự bất ngờ và khó hiểu

" Oh không em chỉ hỏi anh mai mot^' anh sẽ về thăm lại em và con cháu bà con anh không ? Nga vội vàng đáp nhanh " anh không nghĩ cái danh từ " con " mà em nói ám chỉ bà con thôi đâu ...mà chẳng lẽ em nói chuyện với anh nhanh đến nỗi bị đứt hơi giữa chừng ? anh không nghĩ thế đâu Nga à...Cho anh hỏi thật nha bộ Em có thai với anh hả Nga ? " câu hỏi sau cùng của Long dường như đã đọc đuo(*.c ý nghĩ trong đầu của nàng " Em....Em ...Em đã..đã lỡ có con với anh rồi anh Long à " Nga bật khóc' "Trời ơi Sao em không cho anh hay sớm " Long quát tháo Vut. nhớ ra điều gì đó Long dần giọng xuống trở nên nhỏ nhẹ và nghe dễ chịu hơn

" Bây giờ em tính làm sao ?"Long hỏi Nga

" Em có bi'et gì đâu , em dấu mệ đó ..Trời ơi bã mà hay là đầu em troc. luôn còn gui*~ em vô chùa làm

ni cô luôn đó anh à " Nga nửa đùa nửa thật

" Đến phút này còn giỡn nữa sao em , chạy dắt dò lên cổ rồi kìa em ơi " Long thở cái mạnh như có gì làm chàng khó thở và khó xử lắm thì phải

"Em có thai được mấy tháng rồi em " Long không chờ Nga nói gì chàng tiếp theo

" Tháng này là được hai tháng đó anh ơi , em lo quá đi , anh đi rồi em không biết là em sẽ ra sao nữa đây ? Liệu anh có quay trở về hay không , Xứ Mỹ giàu sang em lo là anh sẽ bỏ quên con tìm lại nơi đó và sẽ không trở về " Nga tự nhiên nói một tràng làm Long cảm thấy khó xử vô cùng " Sao em nghĩ ai cũng như vậy hết sao , Ngón tay có ngón dài ngón ngắn thì đàn ông cũng vậy thôi em ơi , anh sẽ không phụ em đâu , vả lại anh biết em có con với anh rồi anh sẽ không có lý do nào làm bỏ em được cả "Long dỗ ngọt Nga

" Vậy anh đi bao lâu anh trở về ? "

" anh không biết được em à , Tuy cuộc sống và hoàn cảnh nhưng anh hứa anh sẽ thường xuyên liên lạc với em và sẽ bảo lãnh em qua khi anh có việc làm ổn định "

" vậy thì em chờ anh nhé anh Long " đó là câu cuối cùng Nga đã mạnh dạn nói câu đợi chờ Long

---xxx---

Trời chiều hôm nay thật u ám , những chiếc lá vàng bay lất phất, cơn gió càng lúc' càng mạnh hơn như cuốn trôi đi bao quá khứ của năm về trước ...Nga vừa mới nhận được thư của Long ngày hôm qua, thì tối đến nàng đã viết hồi âm cho Long liền..Bây giờ cầm chiếc phong bì chưa dán...Bên trong là lá thư chưa gửi*? kèm theo là cả chuỗi dài thương nhớ ...Từ lúc' bụng mang dạ chửa cho đến khi con Nhi kết quả của Long và Nàng được 6 tháng ..Long xa mẹ con nàng cũng cả năm rồi mà sau nàng cứ ngỡ như vừa xa cách ngày hôm qua...Vì mỗi tuần nàng đều nhận được thư của chàng cả ...Không lá thư nào là không nói về sự thương nhớ và chờ đợi của chàng" Anh ấy thật là một người chồng, cha tốt đó má ạ " Nga đã từng khoe với má nàng khi mỗi lần nàng nhận được lá thư của Long ...Nàng đều làm như thế vì biết rằng má nàng luôn có thành kiến với Long , vì sau khi nghe con mình lỡ có thai thì bà đành ngậm đắng nuốt cay mà chịu trận...Thay vì chuỗi bối Nga , bà đã không làm như Nga từng nghĩ ...Bà đã h'et lòng khuyên nhủ con ...V'ì bà luôn bi'et rằng ở lứa tuổi 20 là lứa tuổi bông bột và đại khờ cho nên sự thương hại thường nhiều hơn là chuỗi mắng và đánh đập

"Con đang làm gì đó hả " Tiếng mẹ hỏi nhỏ từ sau lưng nàng

"Dạ con mới nhận được thư anh Long đó má à " Nga mỉm cười hạnh diện đáp'

" Lại cũng thằng Long à " Me. Nga phì cười Nga không đáp' gì chỉ nhướn miêng cười Chợt nhớ ra rằng nàng đã xém chút nữa quên đi gửi*~ lá thư cho anh Long , Nga vội vàng đi ngay kéo bên kia xứ lạ có người trách móc nàng thì khổ ..vừa đi Nga vừa ngẫm nghĩ " giá như anh Long ở lại đây thì bây giờ có lẽ nàng và anh Long, bé Nhi sẽ sống rất hạnh phúc'.

-----xxx-----

Con đi về rồi đó à ? Tiếng M.e Nga hỏi giọng lại từ phòng ăn À hồi nãy có thằng phát thư đem thư lại cho con đó ...Má tính lãnh dùm con nhưng chắc là thư bảo đảm hay gì đó nên nó nói là phải gặp con đó Nga ...Nó nói ngày mai nó sẽ trở lại vì đó "Vậy hả má "

Căn phòng ăn chỉ vốn vẹn ngoài chiếc bàn ăn dành đủ cho 3 người và ba chiếc ghế...Đặt bé Thu trên chiếc bộ gỗ được trải phía trên là chiếc mền

...Nga tiếp má nàng dọn cơm ra .

" má à dường như có tiếng ai gõ cửa thì phải đó, má ra mở dùm con đi con đang bận tay rửa ba cộng salad nè má" Nga nói với má nàng

" để đó má "

" Nga ơi ra lãnh thơ gì kia con "

"Dạ thưa Má con ra ngay "

Không cần lau lại cho tay khô , Nga đoán biết là quà của Long gửi*~ về phụ giúp mẹ con nàng mà...nên nàng mừng la*(m

Gặp người đưa thư , cũng như thường lệ kí tên vào phần lãnh thơ bảo đảm Nga vội xé thơ ra và đọc..Vớ"i dòng chữ báo tin nhận tiền và cho địa chỉ đi lãnh không có gì hơn cả Nàng thầm cảm ơn thương tiếc, cảm ơn anh Long đã giúp' đỡ nàng và mẹ con nàng trong lúc' túng quẫn này

-----xxx-----

Trời còn sớm con đi đâu mà vội vậy..Từ đây đón xe đò lên đó có bao lâu mà quýnh lên dữ vậy nè "

Tiếng mẹ. Nga

còn ngáy ngủ nhưng vẫn nghe được tiếng bước nhẹ nhàng của con " Dì sớm đỡ hơn má ơi lãnh tiền phải chờ đợi xếp hàng lâu lắm ơi ..." Tiếng nga nhỏ nhẹ như cố giữ giấc ngủ ngủ cho má nàng Hôm nay người đi lãnh qua thật ít , Chỉ có 20 phút' là đã đến phiên của nàng rồi... Người nhân viên mỉm cười nhìn Nga như có vẻ thân thiện vì nàng ...Nga cũng mỉm cười đáp lại ...và mắt nàng trở nên sáng khi biết mình sẽ lãnh được một số tiền khá/t lớn và kèm theo một món quà của Long dành tặng nàng, 5000 Mỹ Kim , ôi chao số tiền quá lớn làm sao nàng có thể tưởng tượng ra được...Không như những lần trước chỉ là 100 rồi 200 cái con số này cứ xoay dần cùng năm tháng ...Những câu hỏi vụt tim` đến với nàng không biết là bên ấy Long ra sao mà tại sao lại gửi*~ về cho nàng nhiều thế ? Có lần Long còn than là công việc và hàng chàng làm còn làm khó dễ chàng mà ...Vì cớ gì sao Long lại giúp' đỡ nàng quá lớn ???

Không cần suy nghĩ do dự , Nga làm lễ mọi thủ tục. nhận tiền xong và lên xe đò hướng trở về nhà...Vừa bước chân vào nhà thì mẹ nàng đã cho nàng hay hôm nay nàng lại có thư của Long nữa...Điều này càng làm cho nàng khó hiểu hơn ...Tại gì sao Long có nhiều tiền và gửi về cho nàng ? Tại vì sao Long viết cho nàng` hai lá thư chỉ cách nhau một ngày ? Tò mò Nga mới vội mở cái chiếc thùng quà mà chàng đã tặng kèm cùng với món quà 5000 mỹ Kim đó ..

" Oh đẹp quá má ơi "

Nga thẳng thốt la lên

" wow thật là đẹp con hả " má Nga cũng phụ; họa với con nàng Món quà thật không gì khác hơn là chiếc áo cưới màu trắng tinh thật đẹp.. Nga nghĩ chắc anh Long sắp về đón mẹ con nàng sang rồi nên mới tặng mẹ con nàng nhiều tiền để lo thủ tục và chi;e áo cưới này đây " Nga nghĩ trong bụng như thế đấy Không kềm được sự ưa thích , nàng ngồi bật dậy tính tự mình thử chiếc áo đắt tiền và tuyệt đẹp này , Một mảnh giấy nhỏ rơi xuống từ bên trong áo cưới ...Nga khom mình cúi xuống và mở ra đọc nàng tưởng chừng như những lời yêu thương nhắn gửi*~ còn tiềm ẩn bên trong chiếc áo cưới này

Hawaii ngày 16 tháng 4 năm 1994

Nga yêu thương

Dẫu thơ cho anh có đôi hàng kính lời đến thăm má, má vẫn mạnh mẽ em ..cho anh có đôi hàng kính thăm má em nhé ..Con em dạo này ra sao rồi, con của chúng ta ra sao hả em .. Anh rất là nhớ con lắm đó em à...Cho anh nói chuyện với con vài hàng nha em Bé Nhi của ba ơi ...Be tẹ la*'m có phải không con nè, ...Con có trách ba không bỏ con ? Ba đã xa má con đã đành và lại con ` muốn xa cả con đó Nhi à ...Ba nhớ con la*'m đó Nhi ơi Thôi em à anh trò chuyện bấy nhiêu với con cũng đủ lắm rồi ...Bây giờ anh muốn hôn em kia Nga à...Anh rất là nhớ em đó Nga ơi ...Em có biết không anh đêm từng đêm anh thầm khẩn cho hai chúng mình sớm ngày đoàn tụ với nhau..Không có lúc' nào anh nhớ em nhiều và da diết như lúc' nàyAnh muốn được nhìn em và con cười đó Nga à..Mỗi lần đi ra phố anh nhìn thấy những cặp vợ chồng khác họ hạnh phúc' anh thầm phát ghen lên được ...Anh biết anh ra đi là đã có lỗi với em và con rồi hướng chỉ một ngày nào đó em hiểu ra sự thật là em đã mất anh vĩnh viễn thì em và con sẽ sống ra sao ?

Nga ơi anh thật là tan nát cả lòng khi nghĩ đến chuyện từ ly nhưng em ơi cái khoảng cách vô hình đã xui khiến cho chúng mình không được gần nhau...món quà 5000 đô anh tặng cho em làm vốn buôn bán sau này , Còn chiếc áo cưới này tặng em ...Anh rất tiếc và hối hận việc anh làm ngày xưa ..Anh tiếc cho em tuổi thơ ngây đôi con gái em đã mất, cũng vì thương anh em chịu nhiều thua thiệt...Em lớn lên chưa lần lên xe hoa mà phải đành chấp nhận nuôi con chờ chồng. Anh biết với quê hương anh là người không tình nghĩa đối với vợ hiền anh là kẻ chẳng thủy chung ..Em ơi ...Cuộc đời thăng trầm nào ai hay ...Một ngày nào đó anh ra đi em sẽ hiểu ..Hiểu tại vì sao anh rời bỏ em và con, tại vì sao anh phải làm như vậy..Em ơi có bữa tiệc nào mà không tan ` phải không em...Thôi anh đi nhé ..Em ở lại lo cho con và cho má ...Má lớn tuổi rồi hầu hạ má hiếu thảo nha em Anh của Em

Long Le

Vừa đọc xong lá thư , Nga bỗng nhiên tôi sầm cả mặt , Tất cả vũ trụ trước mặt nàng dường như sụp đổ hoàn toàn, Tại sao Long , chồng nàng hôm nay lại đan tâm bỏ rơi nàng ? Tại vì sao Long lại nỡ bỏ rơi nàng trong khi nàng không có ý định gì hắt hủi chàng mà ?

---XXX---

Mấy đêm liền Nga đã khóc nhiều đến nỗi giờ sưng cả mắt...Nàng đã khóc' đến nỗi nước mắt không còn để cho nàng khóc' nữa...Nàng thật sự đã lầm khi tin lời đường mật và hứa hẹn của Long. Long đã thật sự bỏ quên con tim nơi Hoa Kỳ rồi sao ? Long đã xem Hawaii là thiên đường để cho chàng tạo lập sự nghiệp để quên mẹ con nàng hay sao ? Mọi oán hận đều đổ xuống đầu Long...Càng nhìn con ngủ Nga càng bức bối hơn ...Phải chi nàng không có cái của nợ này thì nàng đã sống hạnh phúc' từ lâu lắm rồi ...Càng ngày Nga càng trở nên gầy gò ...Nàng muốn đem bé Nhi cho người ta nuôi ..Nhưng nhờ mẹ nàng can thiệp nàng mới từ bỏ ý định đó ...Cho đến một ngày nàng gặp lại Thuận người bạn thân của Long, thì nàng mới hiểu rõ cơ sự

Long chỉ vì muốn bảo lãnh cho mẹ con nàng sang Mỹ, Long đã làm nhiều công việc cực nhọc. để hầu gom góp' tiền đưa mẹ con nàng qua đoàn tụ ..Nhưng sự đời nào ngờ trước được ...Người bạn mà chàng quen ngay trong hảng xưởng đã gạt gẫm chàng . ..Với chút tiền gom góp' được mấy tháng hai chàng đã tin và đưa cho Tín làm ăn...Thay gì đừng cương ở đây Tín biết được rõ con người Loong thành thật và tin bạn ...Tín đã du. Long cùng kí tên chung trong vấn đề mượn vốn của nhà ba*ng làm a*n...Mới đầu chàng còn do dự nhưng sau những lời ngọt dịu của Tín đã làm Long đồng ý ngay...Với khoảng nợ mà Long đã đứng ra lãnh đảm Tín đã lên đến Hai Trăm Ngàn Mỹ Kim...Thế là Tín cao chạy xa bay bỏ lại Long , người đứng tên trong mọi giấy tờ đành ngậm đắng nuốt cay gánh chịu...Long buồn lắm , mỗi ngày là nỗi lo sợ của chàng mỗi dịp đến ...Nhà Băng quyết đi;nh đưa chàng ra tòa nếu chàng không hoàn trả lại số nợ trong vòng tháng .

Bước đường cùng đã dẫn Long vào vòng tử lộ ..Tiếng khóc' người vợ trẻ càng thêm thiết cùng với tiếng con thơ giọng vắng lại làm Long khó chịu lắm...Chàng sợ chàng không giữ lời hứa cùng Nga, Chàng sợ.

Chàng vào tù không ai lo cho mẹ con nàng, Càng nghĩ càng suy khi;ng Long trở nên liêu lĩnh và hành động ...Long gom góp' số tiền cuối cùng mà chàng có được cũng hơn năm ngàn ...Chàng lấy số bạc năm ngàn chẳng gửi*~ về cho Nga và còn lại vài trăm chàng đã mua ngay chiếc áo cưới tặng nàng...Long rất nhớ Nga..Hễ mỗi khi đi dự đám cưới của bạn, Long đều nghĩ ngay đến Nga...Nàng đã chịu nhiều đau khổ chờ đợi chàng chỉ vì phút' yếu lòng ơ ? ngày xưa , không kềm nén nổi ham muốn của mình chàng đã hại cả cuộc đời của Nga ...Dễ gì đây Nga phải một mình nuôi con ..còn chàng sắp mang thân tù tội nơi xứ người .." Xứ Mỹ Không có gì vui sướng đâu em ơi " đó là câu nói nhảm nhí*? sau cùng trước khi nhắm mắt...Long đã dùng độc được để kết liễu đời chàng ở tuổi 25 ...Long chết' đi không ai biết được vì sao chàng tự tử cả ngoại trừ Thuận là thằng bạn thân nhất từ nhỏ của chàng mà thôi

"Thuân này nếu có rảnh thì hãy sang thăm vợ con dùm tao, Tao có lỗi với Nga , Tao sợ tao không thực

hiện được lời hứa cùng nàngTao sợ khi tao đi rồi nàng không hiểu mà lại cho tao là kẻ phụ bạc...Mày hiểu tao lắm thì hãy thông cảm cho tao nhé Thuận ..Tao van mày hãy tha thứ cho tao ..Với mày tao là thằng bạn yếu hèn...Với vợ con tao tao là kẻ bạc nhược Tao đã không đương đầu nổi với thực tế ,Tao đành ra đi đó Thuận à " Đó là một đoạn trong thư mà Long đã viết cho Thuận cùng ngày với lá thư mà Long viết cho Nga...Nga ghen ngào không nói được câu nàoNàng bây giờ mới hiểu tình của Long dành cho nàng là cao vời vợi...

" Anh Long ơi...Anh đã Vì Mẹ con Em mà Chết Thì Mẹ. Con em Cũng Sẽ Vì Anh Mà Sống Anh Long ơi" Ghen ngào trong câu nói rồi tắt lịm. ..Thuận chỉ còn nghe loáng thoáng trong câu thơ Nga giọng lai "Thương Anh em vẫn đợi chờ

Nhớ Anh Mặt Lê. Hoen Mờ Anh hay ?

Tình Minh xin chờ đợi Thay

Để Câu Yêu Chẳng Lung Lay Nào Nùng "